

Till Nationen,UNDER FÄLTTÅGET 1808.

Skall, Svea! afven du, i trældom och förakt,
Inunder våldets ok din skuldra lydigt böja?
Nej, kämpars fosterland! än skall du, oförsagdt,
Med dygdens sjelfbestånd och hedrens öfvermakt,
Till skyarna din glans och dina fjellar höja!

O GUSTAF WASAS folk! i alla tidehvarf
Skall än ditt stora namn med samma vördnad nämnas,
Och fädrens ärtida jord, och detta högre arf
Af mandom utan skryt och trohet utan larf,
Till oqvald egendom åt dina barnbarn lemnas!

Ej du, o Svenske man! den fega konst förstod,
Att dig en neslig vinst af svikna löften dana.
Din gamla segerkonst var redlighet och mod;
Den fick du af din far, den skrifver du med blod,
Till minne för din son, på ärans öppna bana.

Upp, yfverborna folk! och dina krafter känn!
Än skola häfderna om dig med undran tala.
Du hör din oväns hot, möt, uppsök honom än!
Han känna skall din arm, som förr han kände den,
Vid Narva, Helsingborg, Svensksund och Valkiala!